

Установа адукацыі
«Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў»

ЗАЦВЯРДЖАЮ

Прарэктар па навуковай рабоце
БДУКМ

 В.Р. Языковіч
« 19 » *чэрвеня* 2019 г.
Рэгістрацыйны № ВД- *109* / Э вуч.

**ГІСТОРЫЯ І МЕТАДАЛОГІЯ ВЫВУЧЭННЯ
ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ**

*Вучэбная праграма ўстановы вышэйшай адукацыі
па спецыяльнасці II ступені вышэйшай адукацыі
1-23 80 02 Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны
Прафілізацыя: Культурная спадчына і музейялогія*

Вучэбная праграма складзена на аснове тыпавога вучэбнага плана па спецыяльнасці II ступені вышэйшай адукацыі 1-23 80 02 Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны. Рэг. № Е23-2-002/ пр-тып. ад 21.03.2019

СКЛАДАЛЬНІК:

А.М. Нароўская, дацэнт кафедры гісторыі Беларусі і музейзнаўства ўстанова адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў», кандыдат гістарычных навук, дацэнт

РЭЦЭНЗЕНТЫ:

М.М. Елінская, вядучы рэферэнт аддзела арганізацыйнай работы, інфармацыі і выкарыстання дакументаў Дэпартамента па архівах і справаходству Міністэрства юстыцыі Рэспублікі Беларусь, кандыдат гістарычных навук;

Л.У. Дамнянкова, дацэнт кафедры народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва ўстанова адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў», кандыдат мастацтвазнаўства, дацэнт

РЭКАМЕНДАВАНА ДА ЗАЦВЯРДЖЭННЯ:

Кафедрай гісторыі Беларусі і музейзнаўства ўстанова адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў» (пратакол № 12 ад 31.05.2019)

Прэзідыумам навукова-метадычнага Савета ўстанова адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў» (пратакол № 5 ад 12.06.2019)

ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПСКА

Вучэбная праграма вучэбнай дысцыпліны “Гісторыя і метадалогія вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны” прызначана для магістрантаў спецыяльнасці 1-23 80 02 “Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны”, прафілізацыя: Культурная спадчына і музейялогія.

Вывучэнне вучэбнай дысцыпліны будзе спрыяць падрыхтоўцы магістрантаў да практычнай дзейнасці, да больш паглыбленага аналізу і выкарыстання метадалагічных прынцыпаў вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны. Авалоданне тэарэтычнымі і практычнымі навыкамі ў дадзеным кірунку будзе спрыяць фарміраванню ўсебакова развітога спецыяліста ў галіне музейнай справы.

Актуальнасць дадзенай вучэбнай дысцыпліны вызначаецца тым, што сёння ўзрастае тэарэтычнае пераасэнсаванне ролі гісторыка-культурнай спадчыны. Складанасць вывучэння праблем захавання і аховы гісторыка-культурнай спадчыны заключаецца ў тым, што гэтымі праблемамі займаецца не адна самастойная навука, а некалькі: гісторыя, культуралогія, краязнаўства, мастацтвазнаўства і інш. У сувязі з гэтым узнікае рознае тлумачэнне адных і тых жа паняццяў, прымяненне розных метадаў пры вывучэнні дадзенага аспекта. Мэтавая накіраванасць вучэбнай дысцыпліны “Гісторыя і метадалогія вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны” акрэслівае шэраг задач, вырашэнне якіх забяспечвае засваенне неабходных ведаў, уменняў і навыкаў. Вучэбная дысцыпліна “Гісторыя і метадалогія даследавання гісторыка-культурнай спадчыны” адносіцца да базавай часткі вучэбнага плана магістратуры. Вучэбная дысцыпліна абапіраецца на тэарэтычныя і гістарычныя веды, атрыманыя ў рамках агульных гісторыка-культурных курсаў і спецкурсаў па гісторыі, музейялогіі, дае магчымасць істотна пашырыць ўменні і навыкі для паспяховай прафесійнай дзейнасці ў галіне гісторыі і метадалогіі аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

Змест праграмы лагічна і змястоўна звязаны з іншымі дысцыплінамі, якія выкладаюцца для другой ступені вышэйшай адукацыі.

Мэта вучэбнай дысцыпліны – фарміраванне ўяўлення аб гістарычным вопыце ў сферы даследавання і аховы культурнай спадчыны Беларусі, а таксама сфармаваць базавыя веды аб метадалогіі яго вывучэння.

Задачы:

- авалодаць адпаведнай навуковай тэрміналогіяй;
- выявіць тэарэтыка-метадалагічныя асновы захавання гісторыка-культурнай
- раскрыць спецыфіку гісторыі айчынай гісторыка-культурнай спадчыны;
- даць характарыстыку асобных відаў гісторыка-культурных каштоўнасцей;

Авалоданне тэарэтыка-метадалагічнымі ведамі і практычнымі навыкамі ў дадзеным кірунку будзе спрыяць фарміраванню ўсебакова падрыхтаванага спецыяліста ў галіне музейнай справы.

Зместам вучэбнай дысцыпліны “Гісторыя і метадалогія вывучэння аховы гісторыка-культурнай спадчыны” прадугледжана фарміраванне наступных кампетэнцый у адпаведнасці з тыпавым вучэбным планам II ступені па спецыяльнасці 1-23 80 02 Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны:

Вучэбныя кампетэнцыі:

ВК-2. Валодаць культурай навуковага мыслення, быць здольным да пошуку, крытычнага аналізу, абагульнення і сістэматызацыі навуковай інфармацыі для творчага і нестандартнага рашэння навукова-даследчых і прафесійных задач.

Вучэбна-прафесійныя кампетэнцыі:

ВПК-1. Умець праводзіць крыніцазнаўчы, гісторыяграфічны, культуралагічны, мастацтвазнаўчы аналіз, неабходны для даследавання, захавання і выкарыстання аб'ектаў культурнай спадчыны.

ВПК-3. Валодаць навуковай метадалогіяй у сферы актуалізацыі і папулярызацыі аб'ектаў нацыянальнай і міжнароднай культурнай спадчыны,

творча падыходзіць да пытанняў іх інтэрпрэтацыі, улічваючы сучасныя методыкі ў галіне музейнай і турыстычнай камунікацыі.

У выніку засваення вывучэння вучэбнай дысцыпліны “ Гісторыя і метадалогія вывучэння аховы гісторыка-культурнай спадчыны” магістранты павінны *ведаць*:

– сучасныя канцэпцыі па вывучэнню гісторыі аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

–метадалагічныя прынцыпы вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны;

– гістарычныя ўмовы развіцця заканадаўства Рэспублікі Беларусь;

- сістэму органаў аховы Рэспублікі Беларусь і іх паўнамоцтвы;

– прынцыпы захавання гісторыка-культурных каштоўнасцей;

– віды работ на аб’ектах, што маюць гісторыка-культурную каштоўнасць.

Магістранты павінны *умець*:

– знаходзіць інфармацыю аб заканадаўчых актах Рэспублікі Беларусь;

– праводзіць навуковую апрацоўку фактычнага матэрыялу;

– выкарыстоўваць інфармацыйныя крыніцы ў адпаведных кірунках;

– праводзіць работы на аб’ектах, якія маюць гісторыка-культурную каштоўнасць у парадку, вызначаным заканадаўствам РБ.

Для больш глыбокага засваення матэрыялу, акрамя аўдыторных заняткаў, у якасці самастойнай работы прадугледжваецца наведванне магістрантамі музеяў, выстаў, прагляд і аналіз мультымедычных матэрыялаў.

Пры вывучэнні вучэбнай дысцыпліны “Гісторыя і метадалогія даследавання гісторыка-культурнай спадчыны” выкарыстоўваюцца сучасныя метады навучання і камп’ютарныя тэхналогіі.

У адпаведнасці з вучэбным планам на вывучэнне вучэбнай дысцыпліны “Гісторыя і метадалогія даследавання гісторыка-культурнай спадчыны” усяго прадугледжана 108 гадзін, з якіх 52 – аўдыторныя заняткі. Прыкладнае

размеркаванне па відах заняткаў: лекцыі – 30 гадзін, семінары – 22 гадзіны.

Рэкамендаваная форма кантролю ведаў – экзамен.

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ

ЗМЕСТ ВУЧЭБНАГА МАТЭРЫЯЛУ

Уводзіны

Мета і задачы вучэбнай дысцыпліны. Прадмет вучэбнай дысцыпліны. Структура вучэбнай дысцыпліны. Формы кантролю.

РАЗДЕЛ I ТЭАРЭТЫКА-МЕТАДАЛАГІЧНЫЯ АСНОВЫ ЗАХАВАННЯ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ

Тэма1 Асноўныя паняціі. Прынцыпы захавання

Фарміраванне паняційнага апарат: «спадчына», «культурная спадчына», "помнік", "культурны ландшафт і іншыя. Гістарыяграфічны агляд праблемы курса. Культурная спадчына як важнейшы элемент асяродку жыцця чалавека. Архітэктурна-гістарычны асяродак: асноўныя кампаненты, прынцыпы захавання.

Тэма2. Метадалогія вывучэння гісторыка-культурнай і навакольнай спадчыны

Вывучэнне праблем захавання і аховы гісторыка-культурнай спадчыны. Тэарэтычныя праблемы вывучэння культунай і прыроднай спадчыны. Сістэмна-аксіялагічны падыход да разумення культуры (М. С. Каган Л. П. Буева). Тэарэтычныя даследаванні А. І. Арнольдовом, П. М. Шульгіна, Е. М. Мікалаева, Ю. Л. Мазурава. Семіятычны падыход да вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны Ю.Лотмана Асноўныя напрамкі вывучэння аховы гісторыка-культурнай спадчыны: гістарычны і тэарэтыка-метадалагічны.

Тэма 3. Музеефікацыя як спосаб захавання гісторыка-культурнай спадчыны

Гісторыка-культурная спадчына як важнейшы элемент асяроддзя пражывання чалавека. Музеефікацыя як спосаб захавання і выкарыстання гісторыка-культурнай спадчыны. Асноўныя напрамкі (асаблівасці

пераўтварэнні ў музейныя аб'екты археалагічных помнікаў, палацаў і гістарычных будынкаў). Праблема аднаўлення спадчыны. Асаблівасці рэстаўрацыі і кансервацыі нерухомых помнікаў. Турызм як спосаб выкарыстання гісторыка-культурнай спадчыны. Дыскусіі ў сферы метадалогіі вывучэння і захавання культурнай спадчыны.

Інтэрактыўная форма: «Дыскусія».

Раздзел II ЗАКАНАДАЎЧЫЯ АСНОВЫ АХОВЫ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ

Тэма 4. Сістэма прававых мер, накіраваных на ахову гісторыка-культурнай спадчыны

Сістэма прававых, арганізацыйных, фінансавых, матэрыяльна-тэхнічных мер, накіраваных на захаванне і актуалізацыю спадчыны. Выяўленне, вывучэнне і захаванне гісторыка-культурнай спадчыны. Праблемы выкарыстання культурнай спадчыны: “культурнае ажыўленне” (анімацыя) помнікаў гісторыі і культуры; музефікацыя помнікаў: “помнік пад музей” і “помнік-музей”. Аднаўленне спадчыны: праблема “макета” (“новадзел”). Музеі-запаведнікі пад адкрытым небам (скансэны): гісторыя, праблемы, перспектывы.

Тэма 5. Асноўныя віды аб'ектаў гісторыка-культурных каштоўнасцей

Помнікі археалогіі Стаянкі, могільнікі, гарадзішчы і селішчы. Старажытныя гарады Беларусі, археалагічна-архітэктурныя музейныя комплексы: “Бярэсце”, Полацк, Тураў.

Дакументальныя помнікі Беларуска-літоўскія летапісы і хронікі – дакументальная скарбніца Беларусі. Старажытныя архівы і бібліятэкі. Старадрукі. Графічныя дакументы. Кі- на-фота-фонадакументы.

Помнікі архітэктуры і горадабудаўніцтва: Полацк і полацкая

архітэктурная школа. Рэшткі праваслаўных храмаў XII ст. у Мінску і Тураве. Гродзенская архітэктурная школа. Каменецкая вежа. Помнікі архітэктуры XIV–першай паловы XVII ст.: замкі і замкавыя комплексы, цэрквы-крэпасці, палацы і палацавыя комплексы.

Архітэктурныя помнікі Беларусі другой паловы XVII–XVIII ст. Асноўныя архітэктурныя стылі, помнікі сакральнай і грамадзянскай архітэктуры. Храмы абарончага тыпу ў Сынковічах, Мураванцы. Кальвінскія зборы. Мірскі замак, Нясвіжскі замак і гарадскія ўмацаванні, Смаляны і інш.

Помнікі архітэктуры Беларусі XIX – пачатку XX ст. Асноўныя стылі, тэндэнцыі, помнікі. Помнікі архітэктуры 1919 – 1991 гг. Дом урада ў Мінску, Гомельскі дом-камуна, архітэктурны комплекс праспекта Незалежнасці ў Мінску і інш. Архітэктурныя помнікі і пабудовы Беларусі найноўшага часу.

Помнікі гісторыі. Агульная характарыстыка. Барысавы камяні – помнікі эпіграфікі. Помнікі і памятныя месцы, звязаныя з ваеннымі падзеямі на тэрыторыі Беларусі: вайной 1812 г., Першай сусветнай вайной, Вялікай Айчыннай вайной.

Гісторыка-культурныя ландшафты Беларусі: Паазер’е, Падняпроўе, Цэнтральная Беларусі, Панямонне, Заходняе і Усходняе Палессе.

Тэма 6. Асноўныя віды аб’ектаў гісторыка-культурных каштоўнасцей

Помнікі археалогіі Стаянкі, могільнікі, гарадзішчы і селішчы. Старажытныя гарады Беларусі, археалагічна-архітэктурныя музейныя комплексы: “Бярэсце”, Полацк, Тураў.

Дакументальныя помнікі Беларуска-літоўскія летапісы і хронікі – дакументальная скарбніца Беларусі. Старажытныя архівы і бібліятэкі. Старадрукі. Графічныя дакументы. Кі- на-фота-фонадакументы.

Помнікі архітэктуры і горадабудаўніцтва: Полацк і полацкая архітэктурная школа. Рэшткі праваслаўных храмаў XII ст. у Мінску і Тураве. Гродзенская архітэктурная школа. Каменецкая вежа. Помнікі архітэктуры

XIV–першай паловы XVII ст.: замкі і замкавыя комплексы, цэрквы-крэпасці, палацы і палацавыя комплексы.

Архітэктурныя помнікі Беларусі другой паловы XVII–XVIII ст. Асноўныя архітэктурныя стылі, помнікі сакральнай і грамадзянскай архітэктурны. Храмы абарончага тыпу ў Сынковічах, Мураванцы. Кальвінскія зборы. Мірскі замак, Нясвіжскі замак і гарадскія ўмацаванні, Смаляны і інш.

Помнікі архітэктурны Беларусі XIX – пачатку XX ст. Асноўныя стылі, тэндэнцыі, помнікі. Помнікі архітэктурны 1919 – 1991 гг. Дом урада ў Мінску, Гомельскі дом-камуна, архітэктурны комплекс праспекта Незалежнасці ў Мінску і інш. Архітэктурныя помнікі і пабудовы Беларусі найноўшага часу.

Помнікі гісторыі. Агульная характарыстыка. Барысавы камяні – помнікі эпіграфікі. Помнікі і памятныя месцы, звязаныя з ваеннымі падзеямі на тэрыторыі Беларусі: вайной 1812 г., Першай сусветнай вайной, Вялікай Айчыннай вайной.

Гісторыка-культурныя ландшафты Беларусі: Паазер’е, Падняпроўе, Цэнтральная Беларусі, Панямонне, Заходняе і Усходняе Палессе.

ВУЧЭБНА-МЕТАДЫЧНАЯ КАРТА ВУЧЭБНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЫ

(дзённая форма атрымання адукацыі)

Назва раздзела, тэмы	Колькасць аўдыторных гадзін		Колькасць гадзін КСР	Форма кантролю ведаў
	лекцыі	семі нар. заняткі		
Уводзіны.	2			
Раздзел I ТЭАРЭТЫКА-МЕТАДАЛАГІЧНЫЯ АСНОВЫ ЗАХАВАННЯ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ				
Тэма 1. Асноўныя паняцці. Прынцыпы захавання	2			Апытанне
Тэма 2. Тэарэтычныя аспекты вывучэння культурнай спадчыны	4	2	2	Апытанне індывідуальнае і фронтальнае, стварэнне праблемнай сітуацыі, стварэнне прэзентацыі, падрыхтоўка рэферата
Тэма 3. Метадалогія вывучэння гісторыка-культурнай і навакольнай спадчыны	4	4	2	Апытанне індывідуальнае і фронтальнае, стварэнне праблемнай сітуацыі, стварэнне прэзентацыі, падрыхтоўка рэферата
Тэма 4. Музеефікацыя як спосаб захавання гісторыка-культурнай спадчыны	6	8	4	Апытанне
Раздзел II. ЗАКАНАДАЎЧЫЯ АСНОВЫ АХОВЫ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ				
Тэма 5. Сістэма прававых мер, накіраваных на ахову гісторыка-культурная спадчына	2	2		Апытанне
Тэма 6. Асноўныя віды аб'ектаў гісторыка-культурных каштоўнасцей	4	2	2	Апытанне індывідуальнае і фронтальнае, стварэнне праблемнай сітуацыі, стварэнне прэзентацыі, падрыхтоўка рэферата
Разам	24	18	10	

ВУЧЭБНА-МЕТАДЫЧНАЯ КАРТА ВУЧЭБНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЫ

(завочная форма атрымання адукацыі)

Назва раздзела, тэмы	Колькасць аўдыторных гадзін		Форма кантролю ведаў
	лекцыі	семінар. заняткі	
Уводзіны.	0,5		
Раздзел I ТЭАРЭТЫКА-МЕТАДАЛАГІЧНЫЯ АСНОВЫ ЗАХАВАННЯ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ			
Тэма 1. Асноўныя паняцці. Прынцыпы захавання	2		Апытанне
Тэма 2. Метадалогія вывучэння гісторыка- культурнай і навакольнай спадчыны	2		Апытанне індывідуальнае і франтальнае, стварэнне праблемнай сітуацыі, стварэнне прэзентацыі, падрыхтоўка рэферата.
Тэма 3. Музеефікацыя як спосаб захавання гісторыка- культурнай спадчыны	1,5	2	Апытанне
Раздзел II. ЗАКАНАДАЎЧЫЯ АСНОВЫ АХОВЫ ГІСТОРЫКА- КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ			
Тэма 4. Сістэма прававых мер, накіраваных на ахову гісторыка-культурная спадчына		2	Апытанне індывідуальнае і франтальнае
Тэма 5. Асноўныя віды аб'ектаў гісторыка- культурных каштоўнасцей	2	2	Апытанне індывідуальнае і франтальнае, стварэнне праблемнай сітуацыі.
Разам	8	6	

ІНФАРМАЦЫЙНА-МЕТАДЫЧНАЯ ЧАСТКА

Літаратура

Асноўная

1. Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь. – Мінск: БелТА, 2009. – 677.
2. Конвенцыя аб ахране всемірнага культурнага і прыроднага наследдзя (ЮНЕСКО, 1972) // Каштоўнасці мінуўшчыны-2. – Мінск, 1999. – С. 130-148.
3. Локотко, А.И. Архитектурное наследие Беларуси. Развитие традиций, охрана и реставрация / А.И. Локотко. – Минск: Право и экономика, 2004. – 303 с.
4. Международная хартия по охране исторических городов (Вашингтон, 1987) // Каштоўнасці мінуўшчыны-2. – Мінск, 1999. – С. 149-152.
5. Международная хартия по консервации и реставрации памятников и достопримечательных мест (Венеция, 1964) // Каштоўнасці мінуўшчыны – 2. – Мінск, 1999. – С. 126-129.
6. Несцярчук, Л.М. Ахова гісторыка-культурнай спадчыны Беларусі і асноўныя этапы фарміравання, сучасны стан і перспектывы / Л.М. Несцярчук. – Мінск: БелТА, 2003. – С. 150-170.
7. Рэстытуцыя культурных каштоўнасцей. Праблема вяртання і сумеснага выкарыстання (юрыдычныя, навуковыя і маральныя аспекты): матэрыялы міжнар. навук. канф. -- Мінск: НАНЦ імя Ф.Скарыны, 1997. – С.25–35.

Дадатковая:

1. Вяртанне– 3: зб. артыкулаў і дакументаў. – Мн.: Светоч, 1996. – 252 с.
2. Душкіна, Н. Понятие подлинности в современной теории и практике реставрации / Н. Душкіна // Научно-информационный сборник. – М., 1996. – Вып. 3. – С. 3 – 8.

3. Каравай А.В. Приобретение права собственности / А.В. Каравай // Промышленно-торговое право.—1999. — №2-3. — С.144.

4. Копытин В. Проблемы охраны памятников археологии в Чернобыльской зоне Могилевщины/ В.Копытин // Каштоўнасці мінуўшчыны-4. — Мінск, 2001. — С.45—46.

5. Лакотка А.І. Беларусь: у 8т. / А.І.Лакотка. — Мінск.: Тэхналогія, 1997. — Т.2.: Дойлідства. — С.38–51; 315–370.

6. Музей и власть: в 2-х ч.: сб. науч. тр. НИИ культуры. — М., 1991. — Ч. 1: Государственная политика в области музейного дела (XVIII – XX вв.): — 323 с.

7. Музейны прадмет: тэорыя, метадалогія, практыка: матэрыялы навук.-практ. Семінара (27 – 28 ліст. 1996 г.). — Мінск: Экаперспектыва, 1997. — С. 5 – 7.

Характарыстыка рэкамендаваных метадаў выкладання

Да эфектыўных педагагічных методаў і тэхналогій, якія садзейнічаюць далучэнню студэнтаў дапошуку і выкарыстання ведаў, набыццю вопыту самастойнага вырашэння задач, адносяцца:

- гісторыка-тэматычны падыход;
- тэхналогіі вучэбна-даследчай дзейнасці;
- камунікатыўныя тэхналогіі (дыскусіі, дыялогі, эўрыстычная гутарка і г.д.);
- стварэнне, аналіз і вырашэнне вучэбна-праблемных сітуацый.

Для кіравання вучэбным працэсам і арганізацыяй кантрольна-ацэначнай дзейнасці выкладчыкам рэкамендуецца выкарыстоўваць рэйтынгавыя, крэдытна-модульныя сістэмы ацэнкі вучэбнай дзейнасці студэнтаў, варыятыўныя мадэлі кіруемай самастойнай работы, вучэбна-метадычныя комплексы. У практыцы правядзення семінарскіх заняткаў выкарыстоўваюцца падрыхтоўка студэнтамі электронных прэзентацый, апытанне індыўідуальнае і групавое, дыялог, дыскусія і г.д.

Метадычныя рэкамендацыі па арганізацыі і выкананні самастойнай работы студэнтаў

шэння эфектыўнасці засваення вучэбнага матэрыялу па выкладаемай дысцыпліне і фарміравання прафесійных кампетэнцый вучэбным планам спецыяльная работа студэнтаў, якая накіравана на актывізацыю вучэбна-пазнавальнай дзейнасці, фарміравання ўменняў і навыкаў самастойнага набыцця і абагульнення ведаў, іх самастойнага прымянення на практыцы, а таксама самаразвіццё і самаўдасканаленне.

Арганізацыя самастойнай работы прадугледжвае працу з навуковай і вучэбнай літаратурай, вывучэнне студэнтамі асобных пытанняў ці тэм дысцыпліны, падрыхтоўку да семінарскіх заняткаў, экзамена ці заліка. Для кантроля эфектыўнасці самастойнай работы студэнтаў прадугледжаны наступныя яго сродкі і формы: выступленні студэнтаў на семінарскіх занятках па дысцыпліне, падрыхтоўка і абарона рэфератаў па пытаннях, вызначаных для самастойнага вывучэння, тэставыя заданні і пісьмовыя адказы, падрыхтоўка мультымедыя-прэзентацый па вивучаемых раздзелах і пытаннях, індывідуальнае і групавое апытанне, стварэнне праблемных сітуацый і г.д.

Вучэбнае выданне

Вучэбная праграма па спецыяльнасці

1-23 01 12 “Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны”

(напрамак 1-23 01 12-03 Музеязнаўства)

**ГІСТОРЫЯ І МЕТАДАЛОГІЯ Вывучэння ГІСТОРЫКА-
КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ**

Рэдактары

Падпісана ў друк

Фармат 60x84 1/16.

Папера пісчая. Ум. друк. арк.

Ул.-выд. арк. 1,02. Тыраж экз. Заказ

Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў.

200007, Мінск, вул. Рабкораўская, 17.

Надрукавана на рызографе

Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта
культуры і мастацтваў.
200007, Мінск, вул. Рабкораўская, 17.

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ